

International Educational Corporation
National University “Odesa Law Academy”

INNOVATION AND INTERNATIONALISATION IN HIGHER EDUCATION

**PROCEEDINGS
of the British–Ukrainian Conference**

*London,
16 October 2025*

ІННОВАЦІЇ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

**МАТЕРІАЛИ
британсько-української конференції**

*м. Лондон,
16 жовтня 2025 року*

Odesa
“Yurydychna Literatura”
2025

UDC 378(410:477)(063)

I-64

Edited by **S. V. Kivalov**, Doctor of Law, Professor, Academician

Executive Editor: **D. A. Minchenko**

Innovation and Internationalisation in Higher Education : proceedings of the British-Ukrainian Conference (London, 16 October 2025) = Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті : матеріали британсько-української конференції (Лондон, 16 жовтня 2025 року) / edited by S. V. Kivalov ; executive editor D. A. Minchenko ; International Education Corporation ; National University “Odesa Law Academy”. — Odesa : Yurydychna Literatura, 2025. — 520 p.

ISBN 978–966–419–457–7

The proceedings of the British-Ukrainian Conference “*Innovation and Internationalisation in Higher Education*” are devoted to the development of joint educational and research initiatives, strengthening academic mobility, and promoting the exchange of experience between the academic communities of both countries. They also highlight the creation of new formats of cooperation in the fields of research, technology, and innovation. The implementation of British educational practices and international standards serves as a key factor in reforming the higher education system of Ukraine, contributing to its modernisation and successful integration into the European and global educational and research space.

UDC 378(410:477)(063)

Матеріали британсько-української конференції «*Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті*» присвячені розвитку спільних освітніх і наукових ініціатив, посиленню академічної мобільності, обміну досвідом між науково-педагогічними спільнотами двох країн, а також створенню нових форматів взаємодії у сфері досліджень, технологій та інновацій. Застосування британських освітніх практик і міжнародних стандартів є важливим чинником реформування системи вищої освіти України, сприяючи її модернізації та успішній інтеграції в європейський та міжнародний освітній і науковий простір.

The materials are published in the authors' editions.

The authors bear full responsibility for the quality, accuracy, and originality of their contributions.

© International Educational Corporation, 2025

© National University “Odesa Law Academy”, 2025

ISBN 978–966–419–457–7

У міру того як університети продовжують впроваджувати дослідницько орієнтовані стратегії в мовні програми, освітні платформи залишаються ключовим інструментом підготовки студентів до активної, етичної та впевненої участі у міжнародній академічній спільноті. Їхня роль виходить за межі технічної підтримки: вони сприяють автономії, формують навички колективного створення знань і стимулюють рефлексивну академічну практику. У дедалі більш розвинутому цифровому науковому середовищі володіння такими платформами стає не лише педагогічною необхідністю, а й важливим елементом професійної та дослідницької готовності майбутніх лінгвістів, педагогів та глобальних комунікаторів.

Список використаних джерел

1. Lawrence G., Ahmed F., Cole C., Johnston K. P. Not more technology but more effective technology: examining the state of technology integration in EAP Programmes. *RELC Journal*. 2020. Vol. 51. P. 101–116. DOI: 10.1177/0033688220907199.
2. Leong L. V., Yunus M. M., Ismail H. H. Integration of techno-pedagogical approach in English as a second language classroom: a systematic review. *International Journal of Evaluation and Research in Education*. 2024. Vol. 13. P. 4394–4408. DOI: 10.11591/ijere.v13i6.29976.
3. Nurhidayat E., Mujiyanto J., Yuliasri I., Hartono R. Technology integration and teachers' competency in the development of 21st-century learning in EFL classroom. *Journal of Education and Learning*. 2024. Vol. 18. P. 342–349. DOI: 10.11591/edulearn.v18i2.21069.

Тупікова Т. В.

кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов
Національного університету «Одеська юридична академія»,

ОПТИМІЗАЦІЯ РОБОЧИХ ПРОЦЕСІВ У ВИЩІЙ ОСВІТІ: ІННОВАЦІЇ ТА ТЕХНОЛОГІЇ

Система вищої освіти в сучасних умовах зазнає значних трансформацій, пов'язаних із глобалізацією, цифровізацією та зміною суспільних потреб. Традиційні управлінські та навчальні процеси часто залишаються фрагментарними, неефективними й потребують переосмислення. Оптимізація робочих процесів у закладах вищої освіти спрямована на підвищення ефективності управління, зменшення адміністративного навантаження, удосконалення комунікації та забезпечення якості освітніх послуг [6; 9].

Основна **мета** оптимізації полягає у впровадженні інноваційних підходів та цифрових технологій, які дозволяють створити інтегроване ін-

формаційне середовище навчального закладу. Таке середовище сприяє не лише ефективному управлінню освітнім процесом, а й розвитку академічної автономії, відкритості та прозорості діяльності університетів.

Основні напрями оптимізації. Оптимізація робочих процесів у ВНЗ може здійснюватися за трьома основними напрямками:

1. Адміністративний — модернізація систем документообігу, кадрових і фінансових процесів.

2. Освітній — цифровізація навчальних планів, розкладів, оцінювання, а також розширення можливостей дистанційного навчання.

3. Підтримувальний — розвиток IT-інфраструктури, електронних бібліотек, сервісів технічної підтримки.

Як зазначає Хаммер, ефективна оптимізація передбачає не просто автоматизацію існуючих процедур, а їх реінжиніринг — тобто радикальне переосмислення логіки процесів [3, с. 42]. У вищій освіті це означає перехід від адміністративноорієнтованої моделі до студентоцентричної, гнучкої та адаптивної системи управління.

Технологічні інструменти оптимізації. Системи управління навчанням (LMS). Сучасні LMS забезпечують централізоване управління навчальним контентом, автоматизацію оцінювання, моніторинг результатів і комунікацію між викладачами та студентами. За Бейтсом [1, с. 55], ефективна LMS повинна бути адаптивною, інтегрованою та підтримувати аналітичні модулі для персоналізованого навчання. Аналітика навчання (Learning Analytics). Аналітика навчальних даних дозволяє відстежувати прогрес студентів, прогнозувати ризики академічної неуспішності та приймати рішення на основі доказів. Сіменс і Лонг підкреслюють, що систематичне використання аналітики змінює культуру управління освітою — від інтуїтивної до доказової [8, с. 34].

Роботизація адміністративних операцій. Використання RPA у вищій освіті дозволяє автоматизувати повторювані операції — наприклад, обробку заяв, реєстрацію документів чи складання звітів. Дейвенпорт відзначає, що такі рішення знижують операційні витрати й підвищують точність даних [2].

Хмарні технології та інтеграційні платформи. Хмарні сервіси створюють умови для безперервного доступу до ресурсів, забезпечують масштабованість і безпеку. Згідно з Європейською комісією [4, с. 28], хмарна інтеграція сприяє формуванню єдиного цифрового освітнього простору.

Штучний інтелект у навчальному процесі. Штучний інтелект використовується для формування індивідуальних траєкторій навчання, аналізу успішності та створення автоматичних рекомендацій. Дослідження Попенічі й Керра [7, 2] показують, що ШІ може підвищити ефективність навчання, але водночас породжує етичні дилеми щодо прозорості алгоритмів і захисту персональних даних.

Модель упровадження інновацій. Оптимізація робочих процесів у ВНЗ передбачає поетапне впровадження інновацій:

1. Діагностика існуючих процесів і виявлення «вузьких місць».
2. Планування цифрових рішень та оцінка ресурсів.
3. Пілотне впровадження інновацій у межах окремих підрозділів.
4. Масштабування успішних практик на рівень усього закладу.
5. Оцінка ефективності та корекція процесів на основі аналітики.

Важливим чинником успіху є управління змінами — навчання персоналу, створення мотиваційної системи, комунікація між усіма учасниками освітнього процесу.

Виклики та перспективи. Основними бар'єрами є цифровий розрив серед викладачів і студентів, опір змінам, нестача фінансування та відсутність єдиних стандартів якості цифрових систем. Проте переваги цифрової оптимізації очевидні — зростання ефективності, прозорості, зменшення бюрократії, підвищення якості освіти та доступності знань. Як зазначає ОЕСР, після пандемії COVID-19 саме цифровізація та інноваційні практики стали визначальними для стійкості освітніх систем [5, с. 12].

Висновки. Оптимізація робочих процесів у вищій освіті є ключовим чинником модернізації освітнього простору. Вона забезпечує раціональне використання ресурсів, підвищує якість навчального процесу, сприяє розвитку цифрових компетентностей персоналу й студентів. Використання інноваційних технологій у поєднанні з грамотним управлінням змінами формує основу для сталого розвитку сучасного університету.

Список використаних джерел

1. Bates A. W. Teaching in a Digital Age: Guidelines for designing teaching and learning. Vancouver: Tony Bates Associates Ltd., 2015. P. 55–60.
2. Davenport T. H., Harris J. G. Competing on Analytics: The New Science of Winning. Boston: Harvard Business School Press, 2007. P. 85–92.
3. Hammer M., Champy J. Reengineering the Corporation: A Manifesto for Business Revolution. New York: HarperBusiness, 1993. P. 18–45.
4. European Commission. European Framework for the Digital Competence of Educators. DigCompEdu. Luxembourg: Publications Office of the EU, 2018. P. 28–30.
5. OECD. The Impact of COVID-19 on Education. Insights and policy responses. Paris: OECD Publishing, 2021. P. 12–15.
6. O'Neill G., McMahon T. Student-centered learning: What does it mean for students and lecturers? O'Neill, G., Moore, S., McMullin, B. (Eds.), *Emerging Issues in the Practice of University Learning and Teaching*. Dublin: AISHE, 2005. P. 27–36.
7. Popenici S. A. D., Kerr S. Exploring the impact of artificial intelligence on teaching and learning in higher education. *Research and Practice in Technology Enhanced Learning*. 2017. 12(1). P. 1–7.

8. Siemens G., Long P. Penetrating the fog: Analytics in learning and education. *EDUCAUSE Review*. 2011. 46(5). С. 30–40.
9. UNESCO. Global Education Monitoring Report 2020: Inclusion and education. All means all. Paris: UNESCO, 2020. P. 77–83.

Фасій А. В.

асистент кафедри загальнотеоретичної,
конституційної та цивілістичної юриспруденції
Миколаївського навчально-наукового інституту права,
аспірантка кафедри міжнародного та європейського права
Національного університету «Одеська юридична академія»

МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЧНА МОБІЛЬНІСТЬ В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

Сьогодні, в умовах модернізації та глобалізації освіти, коли знання й освітні послуги набувають транскордонного й транснаціонального характеру, особливого значення набуває можливість забезпечення міжнародного співробітництва України у сфері освіти й науки. Така взаємодія створює передумови для інтеграції національної освітньої системи до спільного європейського освітнього простору, сприяючи уніфікації стандартів, взаємному визнанню кваліфікацій і посиленню конкурентоспроможності вищої освіти держави. В умовах сьогодення одним із важливих інструментів підвищення якості освіти є міжнародна академічна мобільність, яка здатна забезпечити інтеграцію національних закладів освіти у світовий науково-освітній простір, обмін кращими практиками та формування європейських стандартів у підготовці фахівців.

Саме міжнародна академічна мобільність дає можливість здобувачам освіти, педагогічним та науково-педагогічним працівникам здобувати нові знання, досвід і компетентності у закордонних університетах, що в свою чергу сприяє підвищенню рівня професійної підготовки.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про вищу освіту» академічна мобільність розуміється як можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити наукову діяльність в іншому закладі вищої освіти (науковій установі) на території України чи поза її межами. Головною метою академічної мобільності є забезпечення якісної освіти шляхом обміну досвідом, ідеями, методиками викладання та науковими підходами. ЮНЕСКО пропонує розуміти академічну мобільність як фізичне або віртуальне переміщення людей за межі своєї країни для навчання, викладання чи дослідження [1].